

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 79.179 van 9 maart 1999
in de zaak A. 81.226/XII-1748.**

In zake : Lilian VAN MOL
wonende te POLLARE,
Steenberg 28

tegen :

de Vlaamse Radio- en Televisieomroep (VRT),
die woonplaats kiest bij
advocaat D. LINDEMANS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Keizerslaan 3.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Lilian VAN MOL op 23 november 1998 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van "de beslissing van de gedelegeerd bestuurder van de VRT (van onbekende datum) om de aanvraag van (verzoekster) d.d. 15/06/1998, om te mogen toetreden tot het stelsel 'verlof voorafgaand aan pensioen', te weigeren";

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij verzoekster de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 20 januari 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 9 februari 1999;

Gehoord het verslag van staatsraad J. BAERT;

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. MARTENS, die verschijnt voor verzoekster, en van advocaat L. SWARTENBROUX, die loco advocaat D. LINDEMANS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak de volgende zijn :

1.1. Op 19 mei 1964 treedt verzoekster in dienst bij de BRTN, thans de VRT, als assistent-technicus.

1.2. Per 1 april 1992 wordt verzoekster bevorderd tot adjunct-technicus. Zij wordt als zodanig tewerkgesteld bij de afdeling Snelle Middelen van de directie Productie, waar ze de functie van ENG-monteur uitoefent.

1.3. Op 2 juni 1997 besluit de raad van bestuur van de BRTN in te stemmen met de conclusies geformuleerd in het protocol 76.179 van het sectorcomité XVIII. In het genoemd protocol komen de afvaardiging van de overheid en de afvaardigingen van de vakbonden overeen dat met de regeling tot invoering van verlof voorafgaand aan de pensionering (en de pensioenmaatregelen) samen maximum 422 personeelsleden zonder vervanging kunnen afvloeien; dit impliceert dat er over bijkomende af-

vloeiingen zonder vervanging voorafgaand nieuwe onderhandelingen in het sectorcomité XVIII met de representatieve vakbonden moeten plaatsvinden over het aantal bijkomende afvloeiingen.

Eveneens op 2 juni 1997 besluit de raad van bestuur de voorgelegde tekst over het verlof voorafgaand aan de pensionering (hoofdstuk VIIIBis van het personeelsstatuut van de BRTN) goed te keuren. De nieuwe regeling treedt in werking op 3 juni 1997.

1.4. Begin juni 1997, bij de inwerkingtreding van de statutaire regeling verlof voorafgaand aan de pensionering (VVP), ontvangt verzoekster, zoals de andere statutaire personeelsleden die de voorwaarden vervullen voor toepassing van de uitstapregeling, een document met toelichting bij de regeling alsook een aanvraagformulier.

1.5. Op 25 juni 1997 doet verzoekster een aanvraag om gebruik te maken van de VVP-regeling met ingang van 1 januari 1998.

1.6. Op 25 september 1997 beslist de gedelegeerd bestuurder de aanvraag van verzoekster te weigeren "aangezien het voor de goede werking van de dienst noodzakelijk is om betrokkene te vervangen".

1.7. Bij aangetekend schrijven van 29 september 1997 meldt het hoofd van de Wedde-administratie aan verzoekster dat de gedelegeerd bestuurder niet wenst in te gaan op haar aanvraag. Hij herinnert verzoekster er tevens aan dat de weigering niet definitief is en dat zij het recht heeft om één jaar na de vorige aanvraag een nieuwe aanvraag in te dienen.

1.8. Op 15 juni 1998 doet verzoekster opnieuw een aanvraag om gebruik te maken van de VVP-regeling. Als

verzochte instapdatum vermeldt zij : "Zo vlug mogelijk 1/7/98".

1.9. Op 17 september 1998 verleent de directeur Productie TV aan de gedelegeerd bestuurder advies met betrekking tot de hernieuwde aanvragen voor verlof voorafgaand aan pensionering. Wat betreft de aanvraag van verzoekster brengt hij een negatief advies uit. Hij motiveert dit advies als volgt :

"De vernieuwing van de montagemogelijkheden ten behoeve van de Nieuwsdienst zou in de toekomst kunnen leiden tot een vermindering van het aantal ENG-monteurs, maar het is nog te vroeg om daar nu al op te anticiperen".

1.10. Op 21 september 1998 beslist de gedelegeerd bestuurder de aanvraag van verzoekster te weigeren met de motivering : "om functionele redenen; vervanging nodig". Dit is de bestreden beslissing.

1.11. Bij aangetekend schrijven van 24 september 1998 meldt het hoofd van de Personeelsadministratie aan verzoekster dat de gedelegeerd bestuurder de aanvraag om toe te treden tot het stelsel "verlof voorafgaand aan pensioen op 1 juli 1998" geweigerd heeft om functionele redenen. Hij wijst erop dat uit het door de hiërarchie uitgebracht advies blijkt dat de vervanging van verzoekster voor de dienst noodzakelijk is, zodat geen verlof voorafgaand aan het pensioen kan worden toegestaan. Het hoofd van de Personeelsadministratie deelt tevens mee dat een protocol tussen de vakverenigingen en de overheid naar aanleiding van de invoering van het verlof voorafgaand aan de pensionering bepaalt dat afvloeiingen onder de VVP-regelingen boven de 422 werknemers de goedkeuring moeten krijgen van de vakverenigingen en dat het afgesproken contingent reeds werd bereikt en er geen akkoord is voor bijkomende begunstigden, zodat de gedelegeerd bestuurder, zelfs indien

vervanging niet noodzakelijk zou zijn, geen bijkomende VVP-toelatingen kan verlenen.

2. Overwegende dat blijkens artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, één van de voorwaarden voor toewijzing van een vordering tot schorsing is dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende dat verzoekster in haar verzoekschrift tot schorsing met betrekking tot het moeilijk te herstellen ernstig nadeel het volgende stelt :

"Het ernstig nadeel dat verzoekster lijdt, is dat zij niet kan genieten van een vervroegd pensioen onder de zeer gunstige voorwaarden die het VVP inhoudt. Het gaat hier in feite om het mislopen van waardevolle vrije tijd gedurende een periode die voorafgaat aan de pensionering. Verzoekster meent -nu zij nog in goede gezondheid verkeert- ook recht te hebben op een kwaliteitsvolle tijdsbesteding.

Gelet op het feit dat dit voordeel tijdsgebonden is en afneemt met het naderen van de pensioenleeftijd dringt een snelle behandeling van de zaak zich op.

De tijd die verstrijkt gedurende de behandeling van de zaak ten gronde kan immers onmogelijk nog worden goed gemaakt.

Verzoekster meent dat uit het voorgaande volgt dat aan de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is voldaan.";

2.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota met opmerkingen als volgt reageert :

"De schorsing van de tenuitvoering van de beslissing waarmee de toekenning van verlof voorafgaand aan de pensionering wordt geweigerd, kan niet tot gevolg hebben dat het verlof geacht wordt toegekend te zijn, en, meer nog, kan zelfs niet leiden tot een heroverweging van de beslissing in het licht van wat uw Raad zal hebben beslist. Inderdaad, een heroverweging op basis van de statutaire criteria door de gedelegeerd bestuurder zal niet mogelijk zijn (tenminste op korte termijn), omdat het maximum aantal afvloeiingen zoals bepaald in het protocol waarvan hierboven sprake, is bereikt. Heroverweging zal pas mogelijk zijn indien opnieuw wordt onderhan-

deld in sectorcomité XVIII over bijkomende afvloeiingen door VVP.

Betrokkene beweert dat het niet krijgen van verlof voorafgaand aan de pensionering en dus van meer vrije tijd, voor haar een ernstig nadeel is omdat zij zich zonder die vrije tijd niet voldoende aan 'een kwaliteitsvolle tijdsbesteding' kan wijden.

Vooreerst valt niet in te zien hoe een 'kwaliteitsvolle tijdsbesteding' zonder verlof voorafgaand aan een pensionering niet mogelijk zou zijn. Bedoelt de verzoekende partij dat haar huidige functieuitoefening niet 'kwaliteitsvol' is? Of heeft de verzoekende partij zich bij het onder woorden brengen vergist, en bedoelt zij 'een kwaliteitsvolle vrijetijdsbesteding'?

Indien het hebben van meer vrije tijd voor betrokkene essentieel is, zijn er andere statutaire mogelijkheden. Zij kan eventueel een aanvraag doen om deeltijds te werken of om verlof wegens persoonlijke redenen te krijgen, waarvoor andere statutaire regels gelden zodat zij over meer vrije tijd kan beschikken. Het is niet de opdracht van de verwerende partij om via de financieel interessante regeling van verlof voorafgaand aan een pensionering de 'kwaliteitsvolle (vrije)tijdsbesteding' te financieren.

Verder rijst ook de vraag of dit nadeel wel voldoende bijzonder is. Immers, voor elke weigering van toekenning van verlof voorafgaand aan pensioen geldt dat de betrokkene minder vrije tijd zal hebben. Het voorhanden zijn van een ernstig middel tegen zo'n weigering zou dan volstaan om de schorsing van tenuitvoerlegging te verantwoorden, en aan de tweede voorwaarde -het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel- zou geen betekenis meer toekomen.

Tenslotte is het nadeel zoals de verzoekende partij het beschrijft ook niet ernstig; het is zelfs niet geloofwaardig.";

2.3. Overwegende dat het betoog van verzoekster met betrekking tot het moeilijk te herstellen ernstig nadeel enkel en alleen de extra vrije tijd betreft die zij met een verlof voorafgaand aan haar pensionering beoogt;

Overwegende dat indien verzoekster met de opmerking dat "de tijd die verstrijkt (...) onmogelijk nog kan worden goed gemaakt", bedoelt dat naargelang de tijd verloopt het steeds moeilijker zou worden een eventueel vernietigingsarrest uit te voeren, dient te

worden vastgesteld dat het gewis zo is dat naarmate de tijd vordert het steeds moeilijker wordt een vernietigingsarrest van de Raad van State uit te voeren; dat echter, indien de Raad met zulk een algemene waarheid rekening houdt voor het voorhanden achten van een moeilijk te herstellen nadeel, hij alle of ongeveer alle vorderingen tot schorsing die aan de overige daartoe gestelde vereisten voldoen, moet toewijzen; dat dit zeker de bedoeling van de wetgever niet is geweest;

Overwegende dat het verzoekschrift geen elementen of gegevens bevat waaruit kan worden afgeleid dat het nadeel daadwerkelijk als ernstig dient te worden aangemerkt; dat indien het nadeel rechtstreeks wordt veroorzaakt door de bestreden weigeringsbeslissing en wellicht moeilijk te herstellen is, de Raad van State bij gebrek aan concrete gegevens niet kan onderzoeken of het wel dermate ernstig is dat het de schorsing kan verantwoorden; dat minstens door verzoekster niet op overtuigende wijze aangetoond wordt dat het door haar aangevoerde nadeel voldoende ernstig is in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State om de schorsing te kunnen wettigen;

Overwegende dat niet voldaan is aan één van de voorwaarden waaronder de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging kan bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing te verwerpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negen maart 1900 negenennegentig, door :

de HH. J. BAERT,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

W. GEURTS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

W. GEURTS.

J. BAERT.